Kraków, dnia 1 sierpnia 1934 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 16.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy.

120.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 13 lipca 1934 r. w sprawie miejscowych przepisów o usuwaniu nieczystości i wód opadowych dla stoł. król. m. Krakowa.

Na podstawie postanowień art. 408 pkt. 12 i 14, art. 409 pkt. 10, art. 410 pkt. 9 i 12 i art 415 pkt. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz 663), na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 9 lipca 1934 r. Nr. SA. IV-8-6-34 r., oparty na uchwale Rady Miejskiej w Krakowie z dnia 5 lipca 1934 r. zarządzam co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Każda nieruchomość, z wyjątkiem państwowych, zabudowana budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, lub na stajnie, obory, chlewy i garaże, lub przeznaczonymi na przetwórnie produktów spożywczych, powinna być po otwarciu kanału gminnego w ulicy lub placu, przy których jest położona, zaopatrzona przez właścicieli w domowe urządzenia kanalizacyjne i przyłączona do sieci kanalizacji gminnej w terminie 1 roku od daty ogłoszenia przez Zarząd Miejski otwarcia kanału gminnego.

(2) W terminie 1 roku od dnia wejścia w życie niniejszych przepisów każda nieruchomość, określona w ust. 1 niniejszego paragrafu, położona przy ulicy lub placu, w których kanał gminny istnieje, powinna być przez właściciela zaopatrzona w domowe urządzenia kanalizacyjne i przyłączona do sieci kanalizacji gminnej.

§ 2. W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w § 1, położonych przy ulicy lub placu, w których istnieje kanał gminny, powinny być części nadbudowane, powiększone lub przebudowane przez właścicieli zaopatrzone w domowe urządzenia kanalizacyjne i przyłączone do sieci kanalizacji gminnej przed oddaniem ich do użytku,

§ 3. (1) Wszystkie nieruchomości, z wyjątkiem państwowych, niezabudowane w chwili otwarcia kanału gminnego w ulicy lub placu, przy których są położone, powinny być przez właścicieli zaopatrzone w domowe urządzenia kanalizacyjne i przyłączone do sieci kanalizacji gminnej po ich zabudowaniu budynkami, określonemi w § 1, a przed oddaniem budynków do użytkowania.

(2) Przepisy paragrafów 1, 2 i ustępu 1 niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do zakładów przemysłowych i górniczych, tudzież do grup budynków, jak np. kolonje robotnicze, gdy te zakłady lub grupy budynków posiadają urządzenia kanalizacyjne, działające w sposób, uznany przez władze za właściwy

§ 4. (1) Nieruchomości niezabudowane, z wyjątkiem państwowych, położone przy ulicach lub placach, w których kanał gminny istnieje, powinny być na żądanie Zarządu Miejskiego przez właścicieli skanalizowane i przyłączone do sieci kanalizacji gminnej, o ile to będzie uznane za konieczne ze względów zdrowotnych.

(2) Ponadto, ze względu na lokalne warunki na nieruchomościach o kilku frontach, Zarząd Miejski może zażądać wybudowania kilku kanałów domowych i połączenia tych kanałów z odnośnemi kanałami gminnemi.

§ 5. (1) W przypadkach, gdy warunki lokalne uniemożliwiają skanalizowanie nieruchomości lub gdy koszt tego skanalizowania jest zbyt wysoki w stosunku do wartości nieruchomości, a usuwanie wód opadowych i ściekowych jest należycie zabezpieczone w inny sposób, Zarząd Miejski może odroczyć w drodze wyjątku termin, określony w § 1.

(2) Z chwilą ustania powodów odroczenia traci ono swą ważność.

§ 6. Nieruchomości, położone przy ulicach lub placach, w których istnieje kanalizacja rozdzielcza, powinny być przez właścicieli zaopatrzone w urządzenia kanalizacyjne, odprowadzające osobno treść kanałową i osobno wody opadowe, oraz przyłączone do właściwych kanałów gminnych.

§ 7. Budynki, określone w § 1, wznoszone na nieruchomościach, położonych przy ulicach lub placach nieskanalizowanych, powinny być projektowane tak, aby po skanalizowaniu danej ulicy lnb placu urządzenie spłukiwanych ustępów i innych części kanalizacji

wewnątrz budynku nie natrafiało na trudności natury technicznej.

§ 8. O czasie otwarcia kanału gminnego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych przy tejże ulicy lub placu.

§ 9. W razie niewykonania przez właściciela domowych urządzeń kanalizacyjnych w terminach, względnie okresach ustalonych po myśli §§ 1, 2 i 3 Zarząd Miejski ma prawo wykonać będące w mowie urządzenia na koszt właściciela.

§ 10. (1) Przyłączenia domowych urządzeń kanalizacyjnych do kanałów gminnych wykonuje Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości przez wybudowanie przykanalika (złącza) od granicy nieruchomości do kanału gminnego.

(2) Właściciel nieruchomości powinien przed rozpoczęciem robót wpłacić do kasy miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości, określonej przez Zarząd Miejski.

(3) Utrzymanie przykanalików w należytym stanie należy do Zarządu Miejskiogo, jeżeli jednak uszkodzenie lub nieprawidłowe działanie przykanalika wywołane zostało niewłaściwem używaniem lub wadliwem działaniem urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomości, koszty naprawy ponosi właściciel nieruchomości.

§ 11. (1) Nieruchomości powinny być skanalizowane oddzielnie w ten sposób, aby urządzenia kanalizacyjne stanowiły odrębną całość dla każdej nieruchomości osobno.

(2) Powstałe z fizycznego podziału nieruchomości powinny być przez właścicieli zaopatrzone w oddzielne urządzenia kanalizacyjne.

§ 12. Do kanałów gminnych powinny być drogą podziemną odprowadzane z nieruchomości wody opadowe i treść kanałowa t. j. wszystkie ścieki domowe, kuchenne, kąpielowe, gospodarcze, woda z centralnego ogrzewania, rozwodnione wydzieliny (ekskrementy) ludzkie i płynne zwierzęce, ścieki fabryczne i przemysłowe i t. p.

§ 13. (1) Zabrania się odprowadzania do kanałów gminnych:

a) twardego osadu, śmieci, gruzu, żwiru, piasku, popiołu, wydzielin zwierzęcych stałych,

b) stałych odpadków gospodarstwa domowego, jak obierzyny, kości, skorupy, szmaty, wata, pierze i t. p.

c) stałych i płynnych substancyj, które wskutek swego składu chemicznego mogłyby uszkadzać kanały lub działać szkodliwie na ich trwałość, względnie czyniłyby niebezpieczną obsługę kanałów, oraz substancyj o temperaturze powyżej 40°C.,

d) substancyj wybuchowych i łatwopalnych, jak: benzyna, eter, alkohol i t. p.

(2) Odprowadzana do kanałów gminnych treść urządzeń kanalizacyjnych zakładów dla chorych zakaźnie ludzi i zwierząt powinna być uprzednio zdezynfekowana.

(3) Odprowadzane do kanałów gminnych substancje zawierające zasady lub kwasy, powinny być uprzednio zneutralizowane.

(4) Zarząd miejski może zabronić lub ograniczyć odprowadzanie do kanałów gminnych ścieków z fabryk, zakładów przemysłowych i t. p., jeżeli takie ścieki ze względu na ich ilość lub właściwości chemiczne mogą oddziaływać szkodliwie na urządzenia kanalizacyjne gminne.

§ 14. Odprowadzanie wód z drenażów i ze stałych lodowni o charakterze przemysłowym do kanałów gminnych może być dozwolone tylko pod warunkiem zastosowania środków wykluczających zamulanie gminnych przewodów kanalizacyjnych i przedostawanie się treści kanałowej i gazów kanałowych do gruntu.

§ 15. (1) Każda nieruchomość, przyłączona do sieci kanalizacyjnej, musi być równocześnie połączona z siecią wodociągową gminną, o ile na danej ulicy lub placu istnieje wodociąg gminny.

(2) Od tego obowiązku Zarząd Miejski może zwolnić właścicieli poszczególnych nieruchomości w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie zwłaszcza, gdy chodzi o nieruchomości, posiadające własny racjonalnie urządzony wodociąg domowy, dostarczający w dostatecznej ilości wodę zdatną do picia.

§ 16. W budynkach, wzniesionych przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) powinien być:

a) urządzony w każdem mieszkaniu, złożonem z 3-ch lub więcej izb (2 pokoje i kuchnia), osobny, zabezpieczony przed działaniem mrozu, spłukiwany wodą i skanalizowany

ustęp o wymiarach conajmniej 0.85x1.15 mtr.;

b) dla mieszkań mniejszych, nie posiadających osobnych ustępów, urządzony na każdej kondygnacji, zabezpieczony przed działaniem mrozu, spłukiwany wodą i skanalizowany wspólny ustęp o tylu komórkach, aby na każde trzy mieszkania jednoizbowe lub dwa dwuizbowe przypadała conajmniej jedna komórka; każda komórka powinna być urządzona w wymiarach najmniej 0.85x1.15 Zarząd Miejski może zwolnić od tego obowiązku właściciela nieruchomości pod warunkiem urządzenia ustępu w inny sposób, dogodny dla mieszkańców.

§ 17. W budynkach wzniesionych, nadbudowanych, powiększszonych lub przebudowanych zarówno, jak i w budynkach wznoszonych po wejściu w życie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) powinien być urządzony w każdem mieszkaniu osobny, zabezpieczony przed działaniem mrozu, spłukiwany wodą i skanalizowany ustęp o wymiarach conajmniej 0·85x1.15. mtr. Zarząd Miejski może zwolnić od tego obowiązku właściciela nieruchomości pod warunkiem urządzenia ustępu w inny sposób dogodny dla mieszkańców.

§ 18. Wszystkie zlewy, umywalki, wanny i t. p. zarówno istniejące, jak i nowoustawiane, w przyłączanych do sieci kanalizacji gminnej nieruchomościach powinny być bezpośrednio połączone z podziemnym przewodem odprowadzającym.

§ 19. Po przyłączeniu nieruchomości do sieci kanalizacji gminnej istniejące doły kloaczne, osadniki, zbiorniki i t. p. powinny być opróżnione i zasypane, stare zaś podziemne przewody i kanały usunięte lub w skuteczny sposób unieruchomione.

§ 20. (1) Kanalizowanie piwnic i części nieruchomości położonych niżej od poziomu wody w kanale gminnym jest wzbronione.

(2) Zarząd miejski może zezwolić na taką kanalizację w przypadkach dostatecznie uzasadnionych pod warunkiem zabezpieczenia części kanalizowanych przed zalewem treścią kanałową za pomocą odpowiednich urządzeń i zaworów.

§ 21. Przepompowywanie ścieków z nieruchomości do kanału gminnego może być dokonywane tylko w wyjątkowych przypadkach i to w sposób, uznany przez Zarząd Miejski za właściwy.

§ 22. Właściciel nieruchomości nie ma prawa żądać wynagrodzenia za szkody wyrządzone cofkami spiętrzonych wód w kanałach gminnych.

§ 23. (1) Właściciel nieruchomości, zamierzający ją skanalizować i przyłączyć do kanału gminnego powinien przed wniesieniem prośby o zezwolenie na skanalizowanie nieruchomości w myśl artykułu 333 lit. d. rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) zwrócić się do Zarządu Miejskiego o udzielenie szczegółów technicznych, potrzebnych do sporządzenia projektu kanalizacyjnego.

(2) Szczegółów tych Zarząd Miejski udzielić powinien w terminie nie dłuższym, niż dwa tygodnie.

§ 24. Rozpoczęcie budowy kanalizacji dla nieruchomości powinno być zgłoszone w Zarządzie Miejskim na 24 godziny przedtem.

§ 25. Używanie wykonanych urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomości dozwolone jest po uzyskaniu pozwolenia Zarządu Miejskiego.

§ 26. Urządzenia kanalizacyjne na nieruchomościach, wykonane przed przyłączeniem ich do sieci kanalizacji gminnej, lub przed wejściem w życie niniejszych przepisów powinny być przerobione o ile to jest niezbędne ze względów zdrowotnych lub dla dobrego działania urządzeń.

§ 27. Upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego, wykonując nadzór nad stanem urządzeń kanalizacyjnych nieruchomości, mają prawo wolnego wstępu do wszystkich popomieszczeń, w których znajdują się urządzenia kanalizacyjne, między godziną 8 a 18-tą, w przypadkach zaś zagrażających bezpieczeństwu publicznemu o każdym czasie.

§ 28. (1) Za korzystanie z sieci kanalizacji gminnej lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z kanałami gminnemi albo powinny być połączone z temi kanałami na podstawie §§ 1, 2 i 3, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

(2) Opłaty te uiszczają właściciele nieruchomości w ciągu 14-tu dni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

(3) Opłaty nieuiszczone w terminie, będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

II. Przepisy techniczne:

§ 29. Rury i wszelkie urządzenia kanalizacyjne na nieruchomościach powinny być umieszczone i zbudowane tak, aby były należycie zabezpieczone przed działaniem mrozu.

§ 30. Przewody, odprowadzające ścieki z poszczególnych części nieruchomości do kanału gminnego, powinny być ułożone, o ile możności, w kierunkach prostych najkrótszych, powinny posiadać odpowiedni spadek i stanowić łącznie sieć dobrze przewietrzaną i przepłukiwaną. Przewody powinny być układane, o ile możności zewnątrz budynków. Przewody drugorzędne, odprowadzające ścieki z rur pionowych lub innych punktów kanalizacyjnych, powinny być wyprowadzane nazewnątrz drogą najkrótszą.

Przewody należy układać, o ile możności, równolegle do najbliższej ściany w odpowiedniej od niej odległości ze względu na zachowanie fundamentów. Zmiany kierunku przewodów wykonywać się powinno zapomocą krzywek dla linji głównych o promieniu nie mniejszym od 10 średnic a dla przewodów drugorzędnych o promnieniu nie mniejszym od 5 średnic odnośnych przewodów.

(3) Połączenie boczne jednej rury z drugą należy urządzać pod kątem nie większym od 60°.

§ 31. (1) Wierzch przewodu, ułożonego pod podłogą pomieszczenia ciepłego, powinien być pokryty warstwą o grubości conajmniej 0.30 mtr.

(2) Wierzch przewodu, leżącego poza obrębem budynku, powinien znajdować się co najmniej na głębokości 1.50 mtr. pod powierzchnią terenu w celu zabezpieczenia od zamarzania. Te same zagłębienia pod powierzchnią należy zachować względem wszystkich umieszczonych nazewnątrz zasów, zaworów i zgięć przy podstawie rur spustowych.

(3) W przypadkach, gdy warunki techniczne stoją na przeszkodzie w zachowaniu podanej wyżej głębokości zagłębienia przewodów, Zarząd Miejski może zezwolić na płytsze zagłębienie pod warunkiem zabezpieczenia przewodu od zamarzania.

§ 32. Od najniedogodniej położonego punktu nieruchomości aż do kanału gminnego powinien być zachowany ciągły spadek. Ta sama zasada stosuje się do wszystkich drugorzędnych przewodów odpływowych, łączących się z głównym przewodem podwórzowym lub kanałem gminnym. Wyjątki mogą być dozwolone dla przewodów małozanieczyszczonej wody w górnych częściach sieci domowej, jeżeli przez zmniejszenie spadków takich przewodów można będzie osiągnąć odpowiedniejsze spadki dla ścieków brudnych.

Gdyby ciągły spadek przewodu głównego przekraczał 2%, spadek zaś drugorzędnych przewodów 3%, w takim razie dozwolonym może być przełom spadku pod tym jednak warunkiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wyniósł w każdym razie co najmniej 2% dla głównych i 3% dla drugorzędnych przewodów. Największy spadek głównych przewodów kanalizacyjnych nie powinien przekraczać 20%, drugorzędnych 40%, przewodów od deszczówek 60%.

§ 33. (1) Najmniejsze dopuszczalne spadki przewodów odpływowych dla nieruchomości powinny wynosić:

dla przewodów o średnicy	100 mm.	.	0.03
„ „ „	150 „	.	0.02
„ „ „	200 „	.	0.015
„ „ „	250 „	.	0.01
„ „ „	300 „	.	0,01

(2) Spadki mniejsze od wyżej wskazanych mogą być stosowane tylko w wyjątkowych przypadkach pod warunkiem zabezpieczenia odpowiedniego przemywania przewodów za pomocą specjalnych urządzeń.

(3) Jeżeli przy zaprojektowaniu części przewodów odpływowych pod podłogą piwnic lub suteren okaże się, iż spadek całego przewodu miałby być mniejszy od wyżej wskazanego spadku minimalnego, to rury powinny być układane nad podłogą i ze spadkiem najodpowiedniejszym. W tym przypadku rury należy układać na wspornikach metalowych umocowanych w murze albo też na słupach murowanych. Każda rura powinna być podparta przynajmniej w dwóch punktach.

(4) O ile ciągły spadek przewodu głównego przekracza 2%, spadek zaś drugorzędny przewodu 3%, może być w takim razie dozwolony przełom spadku pod tym jednak warunkiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wyniósł w każdym razie conajmniej 2% dla głównych i 3%, dla drugorzędnych przewodów. Największy spadek głównych przewodów kanalizacyjnych nie powinien przekraczać 20% drugorzędnych 40% przewodów wód opadowych 60%, przyczem największy dozwolony

spadek wynosi dla rur betonowych 5 %, dla kamionkowych 15%, dla rur żelaznych 60 %.

§ 34. (1) Średnice przewodów spustowych (pionów) i ich odgałęzień powinny conajmniej wynosić:
od kilku zlewów kuchennych, wanien, umywalek lub pisuarów . . . 70 mm.
od pojedynczego zlewu kuchennego, zmywaka, wanny, umywalni lub pisuaru . 50 mm.
od ustępów spłukiwanych . . 100 mm.
od rynien wód opadowych z ganków i balkonów . , . 50 mm, do 70 mm.
od rynien wód opadowych z dachów 100 do 150 mm.

(2) Średnice przewodów odpływowych powinny conajmniej wynosić:
od zwykłych kuchen, pralni, łazienek, pisuarów, pojedynczych ustępów spłukiwanych, wpustów stajennych i piwnicznych i t. p. 100 mm
od dużych kuchen (restauracyjne, hotelowe) dwóch lub większej ilości ustępów spłukiwanych, wpustów podwórzowych oraz przy kilku przewodach odpływowych razem połączonych . . . . 100 do 150 mm
od rynien opadów atmosferycznych 150 mm
od głównego przewodu podwórzowego 150 do 200 mm. i więcej w razie potrzeby

(3) przewody odpływowe, łączące się z sobą, powinny zawsze przechodzić w przewody o większej średnicy.

(4) Średnice przewodów odpływowych, nie wyłączając przewodu głównego, powinny być stosowane możliwie najoszczędniej z zachowaniem rozmiarów wyżej podanych.

(5) Dla nieruchomości ponad 3.000 m^2 powierzchni oraz w razie projektowanej większej ilości ustępów, średnice przewodów powinny być wyznaczone na podstawie osobnego obliczenia.

§ 35. (1) Przewody spustowe wewnątrz-budynku należy ustawiać pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochyło pod kątem do pionu większym niż 45°.

(2) Połączenia rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 45°. licząc w kierunku biegu wody.

(3) Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu swobodnie przy ścianie lub w odpowied nich wnękach z należytem umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, zabrania się natomiast zamurowywania ich na stałe.

(4) Rury spustowe od ustępów spłukiwanych, zlewów, wanien, umywalek, pisuarów i t. p. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przewodów z obu powyższych grup do jednej rury spustowej, pod warunkiem jednak zabezpieczenia syfonów przed opróżnianiem się i wysychaniem.

(5) Zabrania się łączenia przewodów wód opadowyah z rurami spustowemi wewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomości i odwrotnie.

§ 36. (1) Przewody spustowe powinny być wyprowadzone dla wentylacji ponad dach powyżej okien i wogóle otworów do wnętrza budynku, znajdujących się w odległości mniejszej od 4 mtr. (licząc w planie) od tych przewodów.

(2) Rury wentylacyjne powinny tworzyć pionowe przedłużenia przewodów spustowych.

(3) Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

(4) Górna część rury wentylacyjnej w odegłości 0.5 m. od dachu powinna być powiększona w średnicy przynajmniej o 100 mm. wyprowadzona do wysokości 0.5 m. do 1 mtr. ponad dach, ponadto rura ta powinna być zaopatrzona w daszek ochronny.

(5) Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych może być dozwolone tylko wyjątkowo i pod warunkiem, ażeby przekrój rur połączonych nie był mniejszy od sumy przekrojów rur łączonych i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieku. Zabronione są ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne.

(6) Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych ani do kanałów kominowych ani do kanałów wentylacyjnych z mieszkań

§ 37. (1) Przyrządy odprowadzające ścieki do rur spustowych, lub odpływowych powinny być zaopatrzone w zamknięcia wodne lub oliwne (syfony).

(2) Rury spustowe wód opadowych połączone z odpływowemi przewodami kanalizacyjnemi, nie wymagają takiego zamknięcia z wyjątkiem tych, których górne wyloty leżą poniżej okien i znajdują się od tych ostatnich w odległości mniejszej niż 4 m. W tych ostatnich przypadkach rury wód opadowych powinny posiadać zamknięcia wodne umieszczone przy ich podstawie, oraz skrzynki z kratamt ochronnemi.

(3) Syfony powinny posiadać otwory łatwo dostępne do czyszczenia; otwory te wewnątrz domu powinny zamykać się hermetycznie.

(4) Syfon powinien znajdować się tuż pod muszlą ściekową, odprowadzające zaś ramię jego powinno łączyć się z rurą spustową lub odpływową możliwie bezpośrednio,

(5) Syfony nie mogą być zakładane na wspólnych przewodach odpływowych.

(6) Za najodpowiedniejsze zamknięcia wodne lub oliwne uważa się rury gładkie, zgięte w formie litery U lub S, zatrzymujące w sobie stale wodę lub oliwę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne także innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznana będzie za nieulegającą wątpliwości.

(7) Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić:
przy ustępach spłukiwanych, pisuarach, zlewach, wannach, umywalkach i t. p. conajmniej . . . . , . 75 mm.
przy wpustach conajmniej . . 100 mm.
przy rurach wód opadowych co najmniej . . . 100 do 150 mm.

(8) Średnice rur syfonowych powinny być równe średnicom rur, z któremi są połączone, oraz wynosić:
przy muszlach zlewowych, umywalkach, wannach i wpustach podłogowych . 50 mm.
przy umywalniach, małych zlewach laboratoryjnych, pisuarach i t. p. . 40 mm.
przy muszlach ustępów spłukiwanych 100 mm.
przy rurach wód opadowych z ganków i balkonów . . . . 50 do 80 mm.
przy rurach wód opadowych z dachów 100 do 150 mm.
przy wpustach w suterenach i piwnicach 100 „
przy w pustach podwórzowych . 150 mm.

(9) Urządzenia kanalizacyjne z wyjątkiem muszel ustępowych oraz spustów piwnicznych, podwórzowych i podłogowych, powinny być zaopatrzone przed syfonami w przytwierdzoną na stałe kratę, której oka nie powinny być większe niż 5 mm., ogólna zaś powierzchnia otworów powinna równać się conajmniej przekrojowi syfonów w świetle. Wpusty piwniczne, podwórzowe i podłogowe powinny być zaopatrzone w kratki odejmowane. Muszle ustępów spłukiwanych nie powinny posiadać kratek.

§ 38. (1) W celu zabezpieczenia nisko położonych pomieszczeń od zalewu przez wody burzowe z kanałów gminnych, należy stosować zasuwy zamykane ręcznie, o konstrukcji umożliwiającej szybkie zamknięcie.

(2) Prócz zamknięć ręcznych można stosować dodatkowe urządzenia automatyczne.

(3) Zamknięcia takie powinny być zakładane w ten sposób, aby nie tamowały przepływu ścieków z urządzeń wyżej położonych.

§ 39. (1) Spustowe rury wód opadowych, połączone bezpośrednio z siecią kanalizacji gminnej, powinny być ustawione pionowo.

(2) Rury, odprowadzające wody opadowe z dachów pokrytych łupkiem, dachówką lub innym materjałem, mogącym spowodować zanieczyszczenie rur odpływowych, należy zaopatrzyć u dołu w skrzynki żeliwne z kratkami i otworami do usuwania zanieczyszczenia.

§ 40 (1) Wody z podwórzy, dróg i wogóle z powierzchni terenu powinny być odprowadzane za pomocą wpustów.

(2) Wszystkie wpusty powinny być zaopatrzone w syfony, w dostatecznie gęste kratki i nieprzepuszczalne studzienki osadowe, celem zatrzymywania osadu, gruzu i śmieci.

(3) We wpustach, wystawionych na działanie mrozu, poziom wody w studzienkach osadowych i syfonach powinien znajdować się na głębokości, zabezpieczonej przed zamarzaniem, t. j. głębiej niż 1.50 m. pod powierzchnią ziemi.

(4) Powierzchnia terenu dookoła wpustu powinna być wybrukowana lub wybetonowana.

§ 41. (1) Urządzenia zlewowe wszelkiego rodzaju powinny posiadać kratki (sitka), stanowiące części urządzenia zlewowego lub przymocowane na stałe przed syfonem. Zlew powinien być zaopatrzony w kurek wodociągowy do przemywania miski zlewowej z syfonu.

(2) Zmywaki i zlewy w większych kuchniach powinny być zaopatrzone w urządzenia do zatrzymywania zawartych w ściekach tłuszczów (łapacze tłuszczów), posiadające powierzchnię dostateczną do ochładzania ścieków; urządzenia te powinny mieć łatwo dostępne otwory do czyszczenia.

(3) Podłogi pod zlewami, przeznaczonemi dla wspólnego użytku kilku mieszkań i w łazienkach, powinny być nieprzepuszczalne.

(4) Zlewy, zmywaki, umywalnie i t. p. urządzenia powinny być umieszczone na odpowiedniej wysokości przy ścianach i przytwierdzone do nich bądź śrubami mosiężnemi, bądź wkręconemi w zaprawione w ścianie

korki drewniane, bądź też ustawione na umocowanych do ściany wspornikach.

§ 42. Rury przelewowe od rezerwoarów, zbiorników wód opadowych, fontan i wogóle takie rury, które nie zapewniają ciągłego od świeżania wody w syfonie, nie mogą być łączone bezpośrednio z przewodami kanalizacyjnemi: rury takie powinny być wyprowadzane wprost na zewnątrz lub też łączone rurą zakończoną nad wpustem lub zlewem, posiadającym warunki odświeżania wody w syfonie.

§ 43. (1) Ustępy powinny być urządzane w pomieszczeniach oddzielonych od izb mieszkalnych. Wymiary ustępów na jedną muszlę powinny wynosić conajmniej 0.85 m. x 1.15 m. Ustęp powinien być dostatecznie oświetlony zapomocą okna lub sztucznego światła i powinien być zaopatrzony w oddzielny przewód wentylacyjny. Podłoga powinna być wykonana z nieprzepuszczalnego materjału, wykluczającego zamakanie stropu. Ściany do wysokości 1,2 m. od podłogi powinny być nieprzesiąkliwe i zupełnie gładkie.

(2) Ustępy wspólne w budynkach mieszkalnych powinny znajdować się w pomieszczeniach murowanych, o żelbetonowym lub ceglanym stropie, z bezpośredniem dojściem. Pomieszczenia te powinny posiadać podłogę nieprzepuszczalną i odpowiednią wentylację.

(3) O ile warunki lokalne nie stoją na przeszkodzie, pomieszczenia ustępów wspólnych powinny być podpiwniczone dla ułatwienia dostępu do rur kanalizacyjnych w celu ich rewizji.

(4) Muszle ustępowe siedzeniowe powinnz być ze wszystkich stron odkryte i dostępne dla utrzymania ich w czystości. Oszalowanie ich deskami oraz obmurowywanie lub zabetonowanie jest niedopuszczalne. Muszle włoskie (rzymskie) powinny być wpuszczone w płytę wzniesioną nad posadzką.

(5) Muszle ustępowe siedzeniowe powinny być umocowane śrubami mosiężnemi do korków drewnianych, umieszczonych w posadce pod muszlą i zalanych zaprawą cementową.

(6) Muszle ustępowe powinny być tak urządzone, żeby w muszli pozostawała woda w warstwie przynajmiej 40 mm. głębokości i żeby cała powierzchnia muszli była należycie spłukiwana wodą i powinny posiadać zamknięcie wodne, umieszczone bezpośrednio pod muszlą.

(7) Siedzenia na muszlach powinny być z trwałego drzewa grub. conajmniej 2 cm. umocowane na zawiasach, podnoszone ręcznie lub automatycznie.

(8) Odgałęzienie od rury spustowej pod ustęp (mierzone poziomo), nie powinno być dłuższe nad 1.25 m. przy większej długości tego odgałęzienia należy je zaopatrzyć w specjalną rurę wentylacyjną.

(9) Ustęp powinien być zaopatrzony w zbiornik płuczący (płuczkę), umieszczony nie niżej niż 1.60 m. nad siedzeniem oraz w przyrząd do spuszczania wody.

(10) Rury spłukujące pomiędzy płuczką a muszlą powinny być ołowiane, żelazne, ocynkowane lub stalowe, prawidłowo wygięte, i przymocowane do ściany. Połączenie ich z muszlą ustępową powinno być dokonane za pomocą stożka gumowego. umocowanego do rury i muszli drutem.

(11) Średnica rury łączącej płuczkę z muszlą ustępową powinna wynosić w świetle conajmniej 30 mm.

(12) Przy każdem spłukiwaniu muszli powinno się wylewać z płuczki conajmniej 8 litrów wody w ciągu 3-5 sekund.

(13) Do spłukiwania muszel ustępowych można zastosować również i inne urządzenia spłukujące (np. przyciskowe) uznane przez Zarząd Miejski za odpowiednie.

(14) Do jednej rury spustowej nie wolno łączyć na jednej kondygnacji więcej niż 3 muszle ustępowe.

(15) Zabrania się urządzania ustępów, w których nieczystości przechodzą przez ruchome urządzenia, jak zawory, zasuwy, i t. p. Przemywanie muszli ustępowych za pomocą urządzeń automatycznych jest dopuszczalne, o ile one gwarantują trwałe i skuteczne działanie.

(16) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie.

§ 44. (1) Pisuary powinny być urządzane w formie gładkich muszel ściennych, posiadających w dnie sitko, przytwierdzone na stałe do korpusu, albo w formie otwartych żłobków naziemnych z odpowiednią pionową częścią ścienną, wyrobionych z materjału o powierzchni zupełnie gładkiej i niewsiąkliwej. Pisuary powinny być zaopatrzone w należyte zamknięcia wodne lub oliwne i w stałe lub perjodyczne spłukiwanie z oddzielnych rezewoarów, spuszczających każdorazowo nie

mniej niż 2,5 litra czystej wody.

(2) Pisuary powinny być umieszczane przy ścianach w sposób podany w § 41 w ustępie końcowym.

§ 45. (1) Na rurach odpływowych, w razie uznanej przez Zarząd Miejski potrzeby, powinny być urządzone w odpowiednich miejscach zamykane hermetycznie otwory rewizyjne do przeczyszczania rur.

(2) Części rur odpływowych, zaopatrzone w takie otwory (czyszczaki), mogą być umieszczone w studzienkach w świetle conajmniej 0.80 m. celem dogodnego do nich dostępu.

§ 46. Przy kanalizowaniu fabryk, z których są odprowadzane cuchnące fabryczne ścieki, do wentylacji odnośnych kanałów powinny być użytkowane o ile możności kominy fabryczne i paleniska pod kotłami. W tym celu należy przeprowadzić rury o stosownej średnicy pod same paleniska kotłów.

§ 47. (1) Ścieki fabryczne i przemysłowe, które ze względu na ich jakość mogłyby szkodliwie oddziaływać na urządzenia kanalizacyjne gminne, powinny być odpowiednio unieszkodliwione przed wpuszczeniem ich do sieci kanalizacji gminnej, stosownie do właściwości ścieków, przyczem główna linja odpływowa z nieruchomości powinna być zaopatrzona przed wlotem do kanału gminnego w zasuwę, pozwalającą w razie potrzeby wyłączyć całkowicie dopływ ścieków fabrycznych do kanału.

(2) O sposobie unieszkodliwienia ścieków fabrycznych i przemysłowych, oraz przydatności przeznaczonych do tego celu urządzeń decyduje w każdym poszczególnym przypadku Zarząd Miejski.

§ 48, Na przewody spustowe i odpływowe z wyjątkiem przypadków, niżej w § 49 wyszczególnionych, powinny być używane rury żeliwne z uszczelnieniem na sznur i ołów.

§ 49. (1) Zewnątrz budynku, w odległości conajmniej 2,0 m. od ścian, mogą być zakładane przewody odpływowe z rur kamionkowych z połączeniem na sznur smołowy i kit asfaltowy.

(2) W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd miejski może pozwolić na wykonanie przewodów odpływowych zewnątrz budynku z rur betonowych, felcowanych, z uszczelnieniem na kit asfaltowy i cement względnie przy rurach z kielichami na sznur, kit asfaltowy i cement, albo z rur kamionkowych i betonowych z uszczelnieniem jak przy rurach kamionkowych.

(3) Nie wolno wykonać przewodów odpływowych z rur kamionkowych lub betonowych w miejscach, gdzie przewody leżą blisko korzeni drzew, studzien, głębszych piwnic i wogóle tam, gdzie wymagana jest niezawodna szczelność.

(4) Połączenia odpływów do zlewów, umywalek lub pisuarów z przewodami spustowemi mogą być ołowiane lub żelazne ocynkowane o średnicy odpowiedniej do syfonu.

(5) Powiększona w średnicy nasada rury wentylacyjnej wyprowadzonej ponad dach, powinna być wykonana z blachy cynkowej lub z innego odpowiedniego materjału.

§ 50. (1) Syfony powinny być sporządzone z następujących materjałów:

a) przy średnicy 40 mm — ołowiane lub mosiężne, niklowawe w jednej sztuce,

b) przy średnicy 50 mm — żeliwne w jednej sztuce,

c) przy średnicy 100 mm — dla pojedynczych ustępów żeliwne, o ile nie stanowią całości z muszlą ustępową i nie są wykonane z tegoż, co muszle materjału,

d) przy średnicy 100 mm — przy grupowych ustępach, wpustach piwnicznych, łapaczach tłuszczu, rurach wód opadowych — żeliwne,

e) przy średnicy 100 mm i więcej — od wpustów podwórzowych żeliwne lub kamionkowe, zależnie od tego z jakiego materjału zostanie wykonany przewód odpływowy od wpustu.

(2) Grubość ścianek syfonów nie powinna być mniejsza od grubości ścianek rur odpowiedniej średnicy i materjału.

(3) Syfony żeliwne, wymienione wyżej pod literami b) i c), powinny być wewnątrz starannie emaljowane,

(4) Przy połączeniu syfonów z rurami spustowemi dozwolone są połączenia kielichowe lub kołnierzowe z wyjątkiem syfonów ołowianych, przy których połączenie powinno być wykonane jako kołnierzowe, albo zapomocą mosiężnych łączników.

§ 51. (1) Wpusty podwórzowe powinny być kamionkowe, żeliwne lub betonowe, stosownie do materjałów przewodów odpływowych, z któremi mają być połączone.

(2) Wpusty podłogowe i suterenowe powinny być zawsze żeliwne.

(3) Również powinny być żeliwne wszelkie kraty, pokrywy i płyty, wpuszczane w po-

wierzchnię podwórza lub podłogi.

§ 52. (1) Zmywaki powinny być kamionkowe, fajansowe, betonowe, kamienne, z kamienia nieporowatego, dobrze oszlifowanego i nieprzepuszczającego wody lub metalowe nierdzewiejące.

(2) Zlewy kuchenne, umywalnie, wanny powinny być z kamienia, betonu, fajannsu, kamionki, porcelany, nierdzewiejącego metalu lub żeliwa, przyczem w tym ostatnim przypadku powinny być przynajmniej od wewnątrz starannie emaljowane.

§ 53. (1) Muszle ustępowe i pisuarowe powinny być wykonane z fajansu, porcelany lub kamionki, starannie na jasno polewanej.

(2) W ustępach wspólnych mogą być stosowane muszle żeliwne wewnątrz emaljowane.

(3) Koryta pisuarów powinny być kamionkowe lub z innego odpowiedniego materjału.

§ 54. Studzienki powinny być wykonane z najlepszej prasowanej cegły na zaprawie cementowej, z betonu lub żelazo-betonu.

§ 55. (1) Rury spustowe wód opadowych od miejsca połączenia z kanałem odpływowym do wysokości 2 m. nad poziom terenu powinny być żeliwne.

(2) Powyżej 2 m. nad poziomem rury te mogą być wykonane z blachy cynkowej lub żelaznej ocynkowanej albo z innego odpowiedniego materjału.

(3) Połączenie rur spustowych żeliwnych z kanałem odpływowym powinny być uszczelnione na sznur smołowy, kit asfaltowy i cement, z rurą zaś wód opadowych z blachy cynkowej lub żelaznej ocynkowanej — na cement.

(4) Rury wód opadowych ustawione wewnątrz budynków, powinny być na całej swej długości żeliwne z uszczelnieniem na sznur i ołów.

§ 56. (1) Wszelkie materjały i urządzenia używane do robót kanalizacyjnych, powinny być wykonane z najlepszych gatunków i odpowiadać typom i wzorom ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

(2) O zdatności materjałów i urządzeń, dotąd nieznormalizowanych, orzeka Zarząd Miejski.

§ 57. (1) Rury i kształtki kamionkowe powinny być starannie wyrobione z najlepszego materjału, dobrze wypalonego, obustronnie polewanego, bez pęknięć, skaz, pęcherzy, kamieni i t. p.

(2) Rury i kształtki powinny być typu kielichowego, o prawidłowem przekroju kołowem.

(3) Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 70 mm.; kielichy powinny być formowane jednocześnie z formowaniem rur lub kształtek.

(4) Wewnętrzna powierzchnia kielichów oraz zewnętrzna powierzchnia bosych końców rur i kształtek powinna posiadać odpowiednie rowki pierścieniowe na długości conajmniej 60 mm.

(5) Długość rur prostych nie powinna przekraczać 1 m., długość kształtek 0 6 m.

(6) Grubość ścianek rur kamionkowych powinna wynosić conajmniej:

przy średnicy	100 mm.	—	15 mm.
„ „	150 „	—	17 „
„ „	200 „	—	19 „
„ „	250 „	—	22 „
„ „	300 „	—	25 „

(7) Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 58. (1) Rury i kształtki żeliwne do robót kanalizacyjnych powinny być kielichowe, odlewane z czystego drobnoziarnistego surowca, o prawidłowym przekroju kołowym. Odlew powinien być gładki, czysty bez pęknięć, skaz, pęcherzy i t. p., pociągnięty od wewnątrz i zewnątrz lakierem asfaltowym na gorąco.

(2) Grubość ścianek rur żeliwnych powinna wynosić conajmniej:

przy średnicy	50 mm.	—	5 mm.
„ „	70 „	—	5 „
„ „	100 „	—	6 „
„ „	150 „	—	6 „
„ „	200 „	—	6 „

(3) W przypadkach, w których warunki techniczne pozwalają na stosowanie lżejszego typu rur kanalizacyjnych, mogą być używane na przewody pionowe rury o następujących grubościach ścianok:

przy średnicy	50 mm.	—	3.5 mm.
„ „	70 „	—	3.5 „
„ „	100 „	—	4.5 „
„ „	150 „	—	4.5 „
„ „	200 „	—	4.5 „

(4) Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 59. (1) Rury ołowiane powinny być stosowane w następujących wymiarach:

wewnętrzna średn. 25 mm. grub. ścianek 3 mm.
„ „ 30 „ „ „ 3,5 „
„ „ 40 „ „ „ 4 „
„ „ 50 „ „ „ 4 „

(2) Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 60. (1) Roboty kanalizacyjne powinny być wykonane z jaknajwiększą starannością i dokładnością.

(2) Dokładność niwelacji i kierunku przewodów powinna być zapewniona przez użycie celowników.

(3) Przy układaniu rury powinny być zwracane kielichami w kierunku przeciwnym do spadku przewodu. Rur nie wolno przecinać, natomiast powinny być stosowane odpowiednie krućce i kształtki.

§ 61. (1) Przy przeróbkach urządzeń istniejących mogą być stosowane przejściowo pewne ulgi, a mianowicie mogą pozostać:

a) istniejące rury spustowe, żeliwne i ołowiane, jeżeli znajdują się w dobrym stanie, nieprzepuszczają wody i powietrza i posiadają wymiary niewiele różniące się od wymiarów przepisowych; może to mieć miejsce nawet wtedy, gdy rury te nie odpowiadają niniejszym przepisom co do swej konstrukcji i średnicy i sposobu przeprowadzenia, jako to umocowanie do ścian i t. p. pozostawione jednak piony spustowe powiny być wyprowadzone ponad dach;
b) istniejące przewody podziemne odpływowe żeliwne lub kamionkowe lub betonowe, o ile znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i posiadają odpowiednie średnice, spadki i głębokości założenia pod powierzchnią ziemi,
c) istniejące ustępy wszelkiej konstrukcji, o ile znajdują się w dobrym stanie, są zaopatrzone w prawidłowo działające syfony i są należycie spłukiwane wodą;
d) zdatne do użytku zlewy kuchenne, umywalnie i wanny zaopatrzone w zamknięcia wodne, o ile znajdują się w dobrym stanie i są zabezpieczone przed zamarzaniem;
e) znajdujące się w stanie zdatnym do użytku wpusty, jeżeli są zaopatrzone w odpowiednie kratki, skrzynki do zatrzymywania osadów i syfony i jeżeli poziom wody odpowiada wzrunkom zabezpieczenia przed zamarzaniem,

(2) W każdym jednak razie wszystkie części starej kanalizacji powinny być zastąpione przez nowe przy pierwszej gruntownej zmianie instalacji, skoro się okaże, iż urządzenia kanalizacyjne na nieruchomości funkcjonują w sposób wadliwy.

III. Taryfa opłat.

§ 62. Za czynności związane z udzieleniem pozwolenia na budowę i używanie urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomościach uiszczane są następujące opłaty:

1) Za udzielenie potrzebnych szczegółów sytuacyjnych, wysokościowych i innych do projektu urządzenia kanalizacyjnego.... zł. 5.

2) Za rozpatrzenie projektu urządzenia kanalizacyjnego.,...................... zł. 5.

3) Za dozór Zarządu Miejskiego nad wykonywaniem budowy urządzenia kanalizacyjnego..................................zł. 15.

4) Za przeprowadzenie rewizji budowy i szczelności urządzenia kanalizacyjnego zł. 20.

§ 63. Opłaty, o których mowa w § 28, uiszcza się w wysokości rocznie:

a) z nieruchomości zabudowanych, podlegających stałej opłacie wodociągowej, 40 % tej opłaty,

b) z nieruchomości, zabudowanych zwolnionych od stałej opłaty wodociągowej, 40 % opłaty za wodę według wskazań wodomierza,

c) z nieruchomości niezabudowanych, przyłączonych do sieci kanalizacji gminnej po 0.10 zł., w dzielnicach zaś IX, X, XI, XII XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX i XXI po 0.01 zł od metra kwadratowego powierzchni.

§ 64. W przypadkach, nieokreślonych w niniejszej taryfie, Zarząd miejski będzie pobierał opłaty na podstawie osobnej umowy, zawartej z korzystającym z sieci kanalizacji gminnej.

§ 65. Za roboty kanałowe, wykonane na koszt właścicieli nieruchomości Zarząd Miejski pobiera:

a) rzeczywiste koszty określone w § 10 wykonania przyłączenia do 10 mb., licząc od granicy nieruchomości do najbliższego kanału gminnego, z dodatkiem 20 % tytułem należytości za dozór i administrację,

b) rzeczywiste koszty naprawy uszkodzenia urządzeń kanalizacyjnych gminnych, spowodowanego wadliwem działaniem urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomości z dodatkiem 20 proc. tytułem należytości za dozór i administrację,

c) rzeczywiste koszty wykonania urządzeń kanalizacyjnych na nieruchomości z dodatkiem 20% tytułem należytości za dozór i administrację.

§ 66. (1) Wymienione w paragrafie 62 należytości płatne są przed wykonaniem żądanej czynności.

(2) Wymienione w § 63 należytości płatne są w terminach oznaczonych w nakazach zapłaty.

§ 67. W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może stosować ulgi przy ustalaniu i ściąganiu należności, przewidzianych w niniejszych przepisach.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 68. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 69. Z dniem wejścia w życie niniejszych przepisów tracą moc dotychczasowe przepisy, odnoszące się do pobierania opłat i do norm technicznych dla kanalizacji w Krakowie.

Za Ministra: **Wł. Korsak,**
Podsekretarz Stanu.

121.

OBWIESZCZENIE
WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 9 lipca 1934 r.

w sprawie sprostowania błędów w ogłoszeniu z dnia 26 maja 1934 r. o podziale administracyjnym Województwa Krakowskiego na powiaty i gminy według stanu z dnia 1 maja 1934 r.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 648) prostuję błędy w ogłoszeniu z dnia 26 maja 1934 r. o podziale administracyjnym Województwa Krakowskiego na powiaty i gminy (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 11 z dnia 1 czerwca 1934 r. poz. 92) w następującym kierunku:

1) W powiecie mieleckim: w miejsce nazwy gminy „Grohowe“ wstawić „Grochowe“, w miejsce nazwy gminy „Żdziarzec“ wstawić „Zdziarzec“.

2)W powiecie nowosądeckim: w miejsce nazwy gminy „Mnszynka“ wstawić „Muszynka“, w miejsce nazwy gminy „Nowojowa“ wstawić „Nawojowa“.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski**

122.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO
KRAKOWSKIEGO
z dnia 13 lipca 1934 r.

w sprawie wykreślenia z rejestrów stowarzyszeń: Koło Młodzieży w Chrzanowie, Krakowska Kongregacja Kupiecka, oddział w Dębicy i Centralny Związek Rzemieślników żydów w Polsce oddział w Sędziszowie.

Na podstawie art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) Urząd Wojewódzki zarządza likwidację i skreślenie z tutejszych rejestrów stowarzyszeń: 1) „Koło Młodzieży w Chrzanowie“ wpisane na podstawie decyzji z dnia 29 października 1925 r. L. 17414|II|1|25;

2) „Krakowska Kongregacja Kupiecka Oddział w Dębicy“ wpisane na podstawie decyzji z dnia 10 października 1922 r. L. 13385|3|pr;

3) „Centralny Związek Rzemieślników żydów w Polsce Oddział w Sędziszowie“ wpisane na podstawie decyzji z dnia 1 kwietnia 1926 r. L. B. 1509. Stwierdzone bowiem zostało z urzędu, że stowarzyszenia te, a mianowicie: Koło Młodzieży w Chrzanowie od roku 1925, Krakowska Kongregacja Kupiecka Oddział w Dębicy od połowy roku 1929 i Centralny Związek Rzemieślników żydów w Polsce oddział w Sędziszowie od roku 1926, nie przejawiają żadnej działalności.

Za Wojewodę: **Wołaniecki** w. z. Naczelnika
Wydziału Bezp. Publ.

123.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO
KRAKOWSKIEGO
z dnia 14 lipca 1934 r.

w sprawie likwidacji stowarzyszenia „Związek Właścicieli Dorożek Samochodowych“.

Na zasadzie art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) Urząd Wojewódzki zarządza likwidację i skreślenie z rejestrów stowarzyszenia „Związek Właścicieli Dorożek Samochodowych“ zalegalizowany tutejszą de-

cyzją z dnia 29 lutego 1932 r. L. B. XXXIV 2 642|32.

Stowarzyszenie powyższe od chwili zarejestrowania nie przejawia żadnej działalności.

Za Wojewodę: Mrg. Małaszyński
Naczelnik Wydziału Bezp. Publ.

124.

OBWIESZCZENIE
STAROSTY POWIATOWEGO
W NOWYM SĄCZU
z dnia 9 lipca 1934 r.
w sprawie wyłożenia wykazu stanu własności, posiadania i obciążenia oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów przed scaleniem, w gm. Florynka pow. Nowy Sącz.

Starostwo Powiatowe w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości na podstawie art. 10 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o postępowaniu uproszczonem przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 392), że w kancelarji inż. Zdybalskiego Fryderyka mierniczego prowadzącego scalenie z ramienia Urzędu Wojewódzkiego w gm. Florynka pow. Nowy Sącz, zostały wyłożone w tejże gminie w dniu 9 lipca 1634 r. do wglądu przez osoby interesowane wykaz stanu własności, posiadania i obciążenia oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów przed scaleniem, objętych obszarem scalenia w gminie Florynka wraz z przewidzianymi w cz. 2. art. 5. cyt. wyżej ustawy, protokółami.

Równocześnie obwieszcza się, po myśli art. 14 ustawy z 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 392), że pominięte zostaną w nowej księdze gruntowej, jaka będzie obejmować wynik scalenia w gminie Florynka, następujące ciężary:

a) prawo zastawu dla kwoty 80 złr. a. w. w stanie biernym realności lwh, 137. i lwh. 142. gm. Florynka zaintabulowane na rzecz Katarzyny Dubec względnie wobec jej śmierci przysługuje nieobj. masie spadk.

b) prawo zastawu dla obowiązku wydania dwóch cieląt, jednej krowy intabulowane w stanie biernym realności lwh. 195, i lwh. 184. gm. Florynka na rzecz Marjanny Dubec,

c) prawo zastawu dla kwoty 59 złr. a w. 50 ct. z pn. intabulowane w stanie biernym realności lwh. 34. gm. Florynka na rzecz Mojżesza Hirscha Kriegelhaupta,

d) prawo zastawu dla obowiązku wydania dwóch byków, jednej krowy, dwóch ćwierci jęczmienia, dwóch korcy ziemniaków i dwóch korcy owsa, intabulowane w stanie biernym realności lwh. 50. gm. Florynka — na rzecz Barbary Smalec,

e) prawo zastawu dla kwoty 41 złr. a. w. 50 ct. intabulowane w stanie biernym realności lwh. 226. i lwh. 295. gm. Florynka — na rzecz Marcina Góry,

f) prawo zastawu dla kwoty 10 złr. a. w. 10. ct. i 62 złr. a. w. z pn. intabulowane w stanie biernym realności lwh. 226. gm. Florynka — na rzecz Mojżesza Kriegelhaupta oraz w kwocie 36 Kr. z. pn. na rzecz Józefa Weissa.

Osoby interesowane mogą w ciągu jednego miesiąca zgłosić pisemnie lub ustnie na ręce mierniczego sprzeciwy co do treści wyłożonych dokumentów. Niezgłoszenie sprzeciwów w terminie powyżej podanym, w odniesieniu do prawa własności, posiadania i obciążeń spowoduje skutki wynikające z art. 12. i cz. 2. art. 16. cyt. powyższej ustawy.

Powyższy termin jednomiesięczny liczy się od trzeciego dnia po wywieszeniu niniejszego ogłoszenia w Urzędzie gminnym we Florynce.

Obwieszczenie niniejsze wywieszone zostało w Urzędzie gminnym Florynka w dniu 9 lipca 1934 r.

Za Starostę: **Inż. J. Wanic** Komisarz Ziemski.

125.

OBWIESZCZENIE
OKRĘGOWEGO INSPEKTORA PRACY
W KRAKOWIE
z dnia 2 lipca 1934 r.
orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej ustalającego warunki pracy i płacy dozorców domów m. Nowego Sącza na rok 1934|35.

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza powołana reskryptem Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 18 kwietnia 1934 r. Nr. Pp. 8-a-1-4. na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324) dla zlikwidowania zatargu zbiorowego pomiędzy właścicielami a dozorcami domów m.

Nowego Sącza, w składzie Kazimierza Korkiewicza inspektora pracy 40 Obwodu w Tarnowie jako pr ewodniczącego i przedstawiciela Ministerstwa Opieki Społecznej, Dra Juljusza Smolika wiceprezesa Sądu Okręgowego w Nowym Sączu, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, oraz Mgra Tadeusza Dobrowolskiego prow. referendarza w Starostwie powiat. w Nowym Sączu, jako przedstawiciela Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, na posiedzeniu w dniu 21 czerwca 1934 r. w Nowym Sączu, po wysłuchaniu opinji reprezentantów właścicieli realności i dozorców domów m. Nowego Sącza, orzekła, jak następuje:

Zasady ogólne:

§ 1. Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 lipca 1934 r. do dnia 31 marca 1935 r.

O ile do dnia 31 marca 1935 r. nie zostanie zawarta polubowna umowa zbiorowa, to orzeczenie niniejsze obowiązuje na dalszy okres roczny tj. do dnia 31 marca 1936 r.

§ 2. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości miejskich, z drugiej strony zatrudnionych przez nich dozorców domowych.

Uwaga: Za dozorcę domowego uważa się osobę bez względu na płeć z wyłączeniem dziewcząt i chłopców do lat 21, której właściciel lub zarządca domu poruczył nadzor nad domem, utrzymanie w nim czystości i porządku. Wszelkie czynności związane z jego stanowiskiem może wykonywać dozorca sam, lub zdolni do tej czynności członkowie jego rodziny,

§ 3. Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz, U. R. P. Nr. 65, poz. 394) rozszerzonej ustawą z dnia 23 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 53) i ustawy z dnia 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 324) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych,

Indywidualne umowy pracy zawierające dla dozorców warunki wynagrodzenia mniej korzystne niż warunki niniejszego orzeczenia ulegają na żądanie dozorcy domowego zastąpieniu przez warunki określone niniejszem orzeczeniem licząc od dnia wystąpienia dozorcy z tem żądaniem,

§ 4, W razie indywidualnych lub zbiorowych zatargów powstałych na tle niniejszego orzeczenia pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami, do czasu załatwienia zatargu przez właściwą władzę, właścicielowi nie wolno zrywać umowy służbowej i wydalać dozorcy, dozorca zaś nie może przerywać pracy z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 7, niniejszego orzeczenia.

Czas trwania i rozwiązania stosunku służbowego.

§ 5. Zasadniczy okres służby, na który są godzeni dozorcy, stanowi rok służbowy. Rok służbowy zaczyna się 1 kwietnia, a kończy się 31 marca roku następnego. Obie strony obowiązuje wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy, a to listem poleconym (nieprzyjęcie listu takiego, uważa się za doręczony i wykonanie wypowiedzenia) lub ustne wobec dwóch świadków przed upływem terminu jej wygaśnięcia, a najpóźniej do dnia 31 grudnia włącznie

Niewypowiedzenie umowy pracy do dnia 31 grudnia włącznie przedłuża milcząco umowę indywidualną na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy pracy, umowy tej nie przedłuża.

Wypowiedzenie nastąpić nie może tylko w tym wypadku przez właściciela realności, jeżeli tenże zalega z zapłatą dozorcy domu wynagrodzenia, należnego mu w myśl § 12 niniejszego orzeczenia, o które to wynagrodzenie dozorca przed wniesieniem wypowiedzenia bezskutecznie upominał się, podając skonkretyzowane żądanie co do wysokości i tytułu swego rozszczenia.

W razie rozwiązania stosunku służbowego przez właściciela realności, za wyjątkiem rozwiązania z przyczyn objętych § 6., otrzymuje dozorca za każdy przepracowany rok jednomiesięczną pełną pobieraną płacę tytułem jednorazowej odprawy. Maksymalna jednak odprawa, nie może przekraczać wysokości sześciomiesięcznego uposażenia dozorcy.

§ 6. Stosunek służbowy może być niezwłocznie rozwiązany przez właściciela z ważnych przyczyn, a to:

1) jeżeli dozorca domu lub mieszkający z nim członkowie jego rodziny dopuścili się czynu karygodnego, przeciw życiu i zdrowiu, moralności lub majątku, który zdolny jest spowodować utratę zaufania do niego jako dozorcy,

2) jeżeli dozorca lub mieszkający z nim członek jego rodziny wobec właściciela domu

(zarządcy) lub lokatorów zachowuje się w sposób karygodny lub naganny,

3) jeżeli dozorca domu lub mieszkający z nim członek rodziny wyrządził przez grube niedbalstwo szkodę domowi lub właścicielowi domu, albo stale zaniedbuje swoje obowiązki,

4) jeżeli magistrat wydał polecenie usunięcia dozorcy z powodu zaniedbywania przez niego obowiązków;

5) jeżeli dozorca oddaje się nałogowi pijaństwa;

6) jeżeli nieostrożnie obchodzi się ze światłem;

7) jeżeli dozorca utrzymuje dom nierządu, lub przetrzymuje prostytutki,

8) jeżeli dopuścił się kradzieży, lub przechowuje kradzione rzeczy,

9) jeżeli bez zgody właściciela domu przyjmuje do swego mieszkania sublokatora,

§ 7. Dozorca domu może bezwłocznie rozwiązać stosunek służbowy z właściciel m realności z ważnych przyczyn, a to:

1) jeżeli bez widocznej szkody dla swego zdrowia nie może pełnić swych obowiązków.

2) jeżeli pracodawca dopuszcza się czynnych zniewag, lub ciężkiej obrazy czci względem niego lub członków jego rodziny,

3) jeżeli pracodawca lub jego krewny usiłuje nakłonić dozorcę, lub członków jego rodziny do czynów nieobyczajnych, lub przeciwnych prawu,

4) jeżeli pracodawca bezprawnie zatrzymuje należną zapłatę, ukróca go w posiadaniu oddanego mieszkania, lub narusza inne istotne postanowienia umowy.

W wypadkach wyszczególnionych w §§ 6 i 7 następuje rozwiązanie umowy bez względu na porę roku.

Obowiązek pracy.

§ 8. Dozorca jest obowiązany w interesie właściciela dbać o powierzony w opiekę dom z oględnością i uczciwością i o wszelkich wiadomych mu zaszłych lub grożących uszkodzeniach domu, z których mógłby powstać uszczerbek dla właściciela domu lub innych osób, bądź na majątku, bądź na zdrowiu, winien bezwłocznie donieść właścicielowi domu lub jego zastępcy,

Dalej powinien on zapobiedz wszelkim uszkodzeniom domu lub jego urządzeń i dopilnować, aby w domu przestrzegano przepisu regulaminu domowego wydanego przez właściciela domu, względnie przez Magistrat jak również obowiązany jest wykonywać sumiennie i troskliwie wszystkie rozporządzenia i polecenia wydane przez właściciela domu lub jego zastępcę, dotyczące obsługi i nadzoru domu i przestrzegać przepisów meldunkowych.

§ 9. Obowiązkiem dozorcy domu jest ponadto czuwanie nad bezpieczeństwem domu i jego mieszkańców i używanie w nagłych wypadkach pomocy organów bezpieczeństwa jak nie mniej dbać o czystość wszystkich dostępnych części domu, a więc: wjazdów, bram, sieni, klatek schodowych, strychów do drzwi zamkniętych, schodów i kurytarzy piwnicznych, wychodków dostępnych do publicznego lub wspólnego użytku i podwórzy. Tak samo powinien dozorca utrzymywać na chodniku, względnie na ulicy przed domem, gdzie niema chodnika, czystość i porządek, usuwać śnieg, błoto, posypywać chodnik piaskiem, którego właściciel mu dostarczy, skrapiać wodą i czynności te spełniać ile razy zachodzi tego potrzeba, wycieranie zaś schodów przynajmniej raz w tygodniu.

W razie epidemji obowiązany jest stosować się ściśle do zleceń władz sanitarnych. Wreszcie dozorca winien czuwać nad należytem oświetleniem tych części domu, które w myśl przepisu regulaminu mają być oświetl ne, dbać o całość dzwonków od bramy oraz innych urządzeń publicznych znajdujących się w domu i wogóle ściśle przestrzegać regulaminu o porządkach i czystości wydanych przez magistrat.

§ 10. Obowiązkiem dozorcy jest również otwieranie bramy w porze zamknięcia, za co uprawniony jest pobierać za każde otwarcie bramy, od wchodzących względnie wychodzących przed północą 15 groszy, a po północy 25 groszy. Jeżeli właściciel domu wydaje klucze od bramy lokatorom, to dozorcy należy się od właściciela dodatek po 3 zł. miesięcznie, licząc od każdego klucza wydanego lokatorom. Dodatek 3 zł. miesięcznie stanowi wynagrodzenie za obciążenie dozorcy koniecznością wzmożonego czuwania nad bezpieczeństwem domu i lokatorów, gdyż przez bramę mogą przechodzić osoby niekontrolowane.

§ 11. Dozorca domu nie jest natomiast zobowiązany do wykonywania posług lub robót domowych na rzecz właściciela, oraz do wylewania wody z piwnicy, do noszenia miału

węglowego z piwnicy, tudzież do czyszczenia domu i podwórzy po przeprowadzonym remoncie mieszkania lub po przeprowadzonych nadbudówkach, z wyłączeniem drobnych adaptacji jak naprzykład zaprowadzenie instalacji elektrycznej. Usługi takie podlegają osobnemu wynagrodzeniu stosownie do umowy.

Warunki wynagrodzenia.

§ 12. Za czynności związane ze stanowiskiem dozorcy otrzymuje tenże oprócz bezpłatnego mieszkania następujące wynagrodzenie płatne miesięcznie z dołu:

a) w domach parterowych 8.00 zł.
b) „ I-piętowych 16.00 zł.
c) „ II-piętrowych 22.00 zł.
d) „ III-piętrowych 25.00 zł.

ubikacje na poddaszu należy uważać za dalsze piętro, o ile obejmują 2 lub więcej mieszkań.

Przy większych domach narożnikowych wynagrodzenie wzrasta o 30 proc, W domach komfortowych, gdzie są w klatkach kafelki, dywany, poręcze mosiężne, wynagrodzenie zwiększa się do 25 proc. zasadniczego wynagrodzenia.

Jeżeli w domach znajduje się brama wjazdowa, dom modlitwy, większy magazyn towarów, restauracja, piekarnia, kawiarnia, wyszynk, rada kupiecka, szkoła prywatna, sklep w podwórkach, bank, fabryka mydła, pasty, które powodują większe zanieczyszczenie, dozorca otrzymuje za każde tego rodzaju przedsiębiorstwo 5 zł. miesięcznie. Jako jednostkę domową uważa się jeden budynek o jednej bramie wchodowej, o jednej klatce schodowej i o jednym numerze: jeżeli dom ma więcej klatek schodowych, wynagrodzenie zwiększa się o 30 proc. od każdej klatki zasadniczego wynagrodzenia. Właściciel domu obowiązany jest sprawić z własnych funduszów przyrządy, sprzęty i naczynia służące do czyszczenia domu, które w razie opuszczenia stanowiska, winien dozorca zwrócić właścicielowi realności lub administratorowi.

§ 13. Wszystkie powyżej wymienione czynności dozorcy stałego obowiązany jest spełniać dozorca dochodzący, w zamian za co otrzymuje wszelkie wynagrodzenie pieniężne, zastrzeżone dozorcy stałemu.

Tytułem odszkodowania za mieszkanie pobiera dozorca najemny bez względu na ilość piąter 5 zł. miesięcznie. Każdy dozorca, o ile ma obowiązek czyszczenia klozetów wspólnych, z wyjątkiem klozetu, którego sam używa lub jego rodzina, otrzymuje za te czynności 5 zł. miesięcznie.

Mieszkanie dozorcy.

§ 14. Dozorcy domu należy się bezpłatnie mieszkanie o powierzchni 20 m^2 nadające się na ten cel, położone o ile możności na parterze i blisko bramy z piwnicą i prawem używania strychu do suszenia bielizny w tym samym domu.

Przy nowo budujących się domach należy się dozorcy mieszkanie przy bramie. Izby mają być wybielane ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach. W oknach szyby mają być całe. W razie stłuczenia szyby z winy lub niedbalstwa dozorcy, dozorca obowiązany jest ją wstawić swoim kosztem w przeciągu dwóch tygodni. Podłogi, piece mają być oddane dozorcy w stanie zdatnym do użytku, a w razie zniszczenia ich przez naturalne zużycie, winien właściciel przywrócić je do stanu zdatnego do użytku własnym kosztem. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem, a tam gdzie dachy są popsute, mają być naprawione przez właściciela realności lub administratora.

Dozorcy obowiązani są utrzymać mieszkanie w porządku. Trzymanie inwentarza żywego w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody właściciela, któremu przy wprowadzeniu ma być zameldowany skład rodziny dozorcy.

O ile istniejące obecnie mieszkanie dozorcy jest ciemne a właściciel lub administrator domu nie może dać innego odpowiedniego jasnego mieszkania, winno być takie mieszkanie oświetlone światłem elektrycznem, względnie dozorca winien otrzymać dziennie pół litra nafty do oświetlenia mieszkania, lub równowartość pieniężną.

Jeżeli właściciel nie daje przyrządów do czyszczenia, należy się dozorcy 5 zł. miesięcznie od każdego domu ryczałtem. Wszystkie wydatki połączone z oświetleniem domu w porze wieczornej czy w nocy, naprawa dzwonków, grzanie wody do szorowania schodów, sieni, dalej dorabianie kluczy zaginionych nie z winy dozorcy, ponosi właściciel względnie jego zastępca.

Uwaga: Od dostarczenie dozorcy piwnicy i strychu właściciel wówczas będzie zwolniony, jeżeli przeznaczenie tych ubikacji dozor-

cy przez właściciela będzie wręcz niemożliwe.

§ 15. Dozorca otrzymuje od właściciela realności bezpłatnie książeczkę kwitarjuszową z dającemi się odłączyć pokwitowaniami, zawierającą kontrolę wypłaconej dozorcy płacy miesięcznej, powierzonych inwentarzy i narzędzi. Brak pokwitowania uchodzić będzie za domniemane nieuiszczenie zapłaty, względnie niewydanie inwentarza i narzędzi.

§ 16. Po śmierci dozorcy domowego rodzina jego razem z nim dotychczas mieszkająca ma prawo zajmować mieszkanie służbowe, jeszcze przez 3 miesiące od dnia jego śmierci, bez pełnienia obowiązków dozorcy.

Nowy Sącz, dnia 21 czerwca 1934 r.

Przewodniczący: **Kazimierz Korkiewicz**
Z ramienia Min. Sprawiedl. **Dr. Smolik Juljan**
Z ramienia Min. Spraw. **Dobrowolski Tadeusz.**

Orzeczenie powyższe podaje do wiadomości,
Okręgowy Inspektor Pracy: **F. Czarniecki.**

Dział nieurzędowy.

ZAGUBIENIE PIECZĘCI

W dniu 29 maja 1934 r. sołtys wsi Zapole, gminy motykalskiej Starostwa brzeskiego, województwa poleskiego, zagubił pieczęć urzędową z napisem: „sołtys wsi Zapole",

Sołtys gromady Bialsk, gm. Nowosiółki, powiatu kobryńskiego, województwa poleskiego zagubił oznakę służbową z napisem:
„RZECZPOSPOLITA POLSKA SOŁTYS"

Nielegalna sprzedaż książek przez Edwarda Jankowskiego.

Urząd Wojewódzki Krakowski Wydział Bezp
Nr. BB. II h|34.

Kraków, dnia 24 lipca 1934 r.

Do wszystkich PP. Starostów Pow. oraz do Pana Starosty grodzkiego w|m

W dniu 4 czerwca br. zgłosił się w Urzędzie Wojewódzkim w Łucku pewien osobnik legitymując się legitymacją Uniwersytetu Lubelskiego na nazwisko Edwarda Jankowskiego i pismami Bratniej Pomocy Studentów Uniwersytetu Lubelskiego z prośbą o poparcie rozsprzedaży książek na dochód Bratniej Pomocy.

Okazuje się, że Edward Jankowski jest oszustem, a posiadana przez niego legitymacja i pisma Bratniej Pomocy są podrobione lub sfałszowane.

Za Wojewodę: **Mgr. Małaszyński**
Naczelnik Wydziału Besp. Publ.

PRZETARGI

5. Okręgowy Urząd Budownictwa w Krakowie pl. św. Magdaleny L. 2. rozpisuje przetarg nieograniczony na:

1) Budowa osadnika w koszarach w Chorzowie na dzień 2 sierpnia godz. 10.30.

2) Urządzenie do chlorowania wody w San. Wojsk. Zakopane na dzień 2 sierpnia godz. 11.30.

3) Instalacja elektryczna w obj. w Kobierzynie na dzień 2 sierpnia godz. 12.30.

4) Remont kanalizacji poziomej w Lublińcu na dzień 3 sierpnia godz. 10,30.

5) Uzupełnienie kanalizacji w obj. w Katowicach na dzień 3 sierpnia godz. 11.30.

6) Budowa strzelnicy w Chorzowie na dzień 3 sierpnia godz. 12.30.

Wszelkie informacje, oraz druki ofertowe można otrzymać w 5 Okręgowym Urzędzie Budownictwa w godzinach urzędowych.

Wadjum 1 proc. oferowanej sumy winno być złożone a) gotówką na konto czekowe P. K. O. Nr. 438.800. Izby Skarbowej w Krakowie lub b) w papierach wartościowych w Kasie Urzędu Skarbowego, w obu wypadkach na rzecz Okręgowego Urzędu Budownictwa Nr. V. w Krakowie a kwit dołączony do oferty. Złożone kaucje w innej formie nie będą uwzględniane, a temsamem oferty te jako nieważne rozpatrywane nie będą.

Druki ofertowe w 1 egzemplarzu w podwójnych zalakowanych kopertach, opatrzonych tytułem roboty należy składać do 5. Okr Urzędu Bud. w podanym wyżej terminie, poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

5. Okręgowy Urząd Budownictwa zastrzega sobie dowolne pomniejszenie lub zwiększenie robót, wybór oferenta, oraz prawo unieważnienia przetargu.

W razie powierzenia robót winna firma przed spisaniem umowy przedstawić pisemny dowód stwierdzający, że wymieniona dokonała subskrybcji obligacji 6 proc. Pożyczki

Narodowej oraz że wpłaciła bieżącą ratę tej pożyczki.

Kierownik Okr. Urzędu Bud. V,
Wacław Chrz kapitan.

---

5. Okręgowy Urząd Budownictwa w Krakowie plac św. Magdaleny L. 2. rozpisuje przetarg nieograniczony na:

1) Remont dachów obj. przy ul. Okopy w Krakowie na dzień 7 sierpnia godz. 11.30

2) Remont budynku przy ul. Kosynierów w Krakowie na dzień 8 sierpnia godz. 10.30.

3) Przebudowa obj. w Tarnowskich Górach na dzień 8 sierpnia godz. 11.30.

4) Adaptacje budowlane w Sanat. Wojsk. w Zakopanem na dzień 9 sierpnia godz. 10.30.

5) Dalszy remont budynków przy ul. Bosackiej w Krakowie na dzień 9 sierpnia godz. 11.30.

6) Instalacja wodociągowa zewn. w objektach w Wadowicach na dzień 10 sierpnia godz. 10.30.

Dostawa pompy elektroturbinowej dla Sanat. Wojsk. w Zakopanem na dzień 10 sierpnia godz. 11.30.

Wszelkie informacje oraz druki ofertowe można otrzymać w 5 Okręgowym Urzędzie Budownictwa w godzinach urzędowych.

Wadjum 1 proc. oferowanej sumy winno być złożone a) gotówką na konto czekowe P. K. O. Nr. 438.800 Izby Skarbowei w Krakowie lub b) w papierach wartościowych w Kasie Urzędu Skarbowego, w obu wypadkach na rzecz Okręgowego Urzędu Budownictwa Nr. V. w Krakowie, a kwit dołączony do oferty. Złożone kaucje w innej formie nie będą uwzględniane, a temsamem oferty te jako nieważne rozpatrywane nie będą.

Druki ofertowe w 1 egzemplarzu w podwójnych zalakowanych kopertach, opatrzonych tytułem roboty należy składać w 5. Okr Urzędzie Bud. w podanym wyżej terminie, poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

5. Okręgowy Urząd Budownictwa zastrzega sobie dowolne pomniejszenie lub zwiększenie robót, wybór oferenta oraz prawo unieważnienia przetargu.

W razie powierzenia robót winna firma przed spisaniem umowy przedstawić pisemny dowód stwierdzający, że wymieniona dokonała subskrypcji 6 proc. Pożyczki Narodowej, oraz że wpłaciła bieżącą ratę tej pożyczki.

Kierownik Okręgowego Urzędu Bud. Nr. V.

---

5 Okręgowy Urząd Budownictwa w Krakowie plac św Magdaleny L. 2. rozpisuje przetarg nieograniczony na:

1. Dostawa maszyny parowej dla Sanat. Wojsk. w Zakopanem na dzień 13 sierpnia godz. 10-ta.

2. Instalacja wodociągu pożarowego w Sanat. Wojsk. w Zakopanem na dzień 16 sierpnia godz, 10-ta.

3. Budowa rusznikarni w kosz. w Chorzowie na dzień 16 sierpnia godz. 10 ta.

4. Urządzenie pralni w San. Wojsk. w Zakopanem na dzień 17 sierpnia godz. 10-ta.

5. Remont i powiększenie akumulatorów w San. Wojsk. w Zakopanem na dzień 17 sierpnia godz. 11 ta,

6. Remont instalacji centr. ogrzew. w San. Wojsk. w Zakopanem na dzień 22 sierpnia godz. 10-ta.

7. Instalacja wodoc. kanaliz. w objektach w Dębicy na dzień 24 sierpnia godz. 10-ta.

8. Budowa drogi w Sanat. Wojsk. w Zakopanem na dzień 16 sierpnia godz. 12-ta.

Wszelkie informacje, oraz druki ofertowe można otrzymać w 5 Okręgowym Urzędzie Budownictwa w godzinach urzędowych,

Wadjum 1 proc, oferowanej sumy winno być złożone a) gotówką na konto czekowe P. K, O. Nr, 438,800 Izby Skarbowej w Krakowie lub b) w papierach wartościowych w Kasie Urzędu Skarbowego, w obu wypadkach na rzecz Okręgowego Urzędu Budownictwa Nr. V w Krakowie a kwit dołączony do oferty. Złożone kaucje w innej formie nie będą uwzględniane, a temsamem oferty te jako nieważne rozpatrywane nie będą,

Druki ofertowe w 1 egzemplarzu w podwójnych zalakowanych kopertach, opatrzonych tytułem roboty należy składać do 5, Okr, Urzędu Bud, w podanym wyżej terminie, poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert,

5, Okręgowy Urząd Budownictwa zastrzega sobie dowolne pomniejszenie lub zwiększenie robót, wybór oferenta, oraz prawo unieważnienia przetargu,

W razie powierzenia robót winna firma przed spisaniem umowy przedstawić pisemny dowód stwierdzający, że wymieniona dokonała subskrypcji 6 proc. Pożyczki Narodowej, oraz że wpłaciła bieżącą ratę tej pożyczki.

Szef Budownictwa Okr, V,

ODWOŁANIE POSZUKIWAŃ

Urząd Wojewódzki Kielecki odwołuje poszukiwania za Reginą Maj (Krakowski Dziennik Wojewódzki z 1 czerwca 1934 r. Nr. 11 str. 175).

Urząd Wojewódzki Poleski odwołuje poszukiwania za Marjanem Szulcem (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 19 z r. 1933 str. 266)

Urząd Wojewódzki Łódzki odwołuje poszukiwania za Antonim Radziejewskim i Józefem Plewińskim.

Przemienienie Urzędu p. t. Brzostek na agencję pocztową.

Z dniem 1 sierpnia 1934 r. zostaje przeniesiony urząd poczt-telegr. V klasy Brzostek na agencję poczt.-telegr. I-go stopnia.

Włączenie gminy Świniary do okręgu ag. p t Uście Solne.

Z dniem 20 lipca 1934 r. wyłączono gminę Świniary z zamiejscowdgo okręgu pocztowego agencji pt. Mikluszowice i włączono ją do zamiejscowego okręgu pocztowego agencji pt. Uście Solne.

Włączenie gminy Trzebunia do okręgu pocztowego Myślenice.

Z dniem 20 lipca 1934 r. wyłączono gminę Trzebunia z zamiejscowego okręgu pocztowego Agencji pt. Sułkowice i włączono ją do zamiejscowego okręgu pocztowego Urzędu pt. Myślenice.

Uruchomienie pośrednictwa pocztowego w podlasiu Keckiem.

Z dniem 12 lipca 1934 r. uruchomiono na czas trwania sezonu letniego tj. do 15 września 1934 r. włącznie pośrednictwo pocztowe o zwykłym zakresie działania w Podlesiu Kęckim, poczta Kęty, powiat Biała, województwo Kraków.

Zagubienie dokumentów zgłosiły następujące osoby:

1) Frączek Władysław, ur. w r. 1906 w Paskach Wielkich, syn Mateusza i Katarzyny, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kraków powiat L. Gł, Ks. Ew. 707/K,

2) Kulisiewiczowa Matylda, nauczycielka w Lipnicy Murowanej, zam. Trzebinia ul. Bartosza Głowackiego, legitymację nauczycielską wydaną przez Kuratorjum Okręgowego Szkolnego Krakowskiego dnia 12 grudnia 1933 r.

3) Haja Walenty, Nowy Targ, ul. Krzywa Nr. 24, pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 1720 wydane przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

4) Jordan Zofja, Więckowice pow. Brzesko, pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 5245 wydane przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

5) Potocki Ignacy, Rymanów-Zdrój, zielone prawo jazdy Nr. 898 oraz dowód rejestracyjny Nr. Kr. 96483 na samochód marki „Fiat“ mod. 514, Nr. silnika 110195, wydany przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

6) Świdowski Tomasz, Kalwarja Zebrzydowska, ul. Jagiellońska 8, pozwolenie na prowadzenie samochodów przeznaczonych do użytku publicznego, wydane przez Urząd Wojewódzki Krakowski Nr. 1991.

7) Hajto Jan, Czyżyny pow. Kraków, dowód tożsamości konia Serja F. Nr. 05722 i Serja D. Nr. 60687 wystawione przez Rej. Inspektorat Koni w Krakowie.

8) Szewczykówna Zofja, Krynica Zarząd Zdrojowy, legitymację tymczasową Nr. 13 uprawniającą do korzystania ze zniżki na przejazd kolejami według taryfy B. ważną na rok 1934 wydaną przez Zarząd Państwowego Zakładu Zdrojowego w Krynicy.

9) Olszewski Przemysław, Kraków ul. Królowej Jadwigi 49, legitymację tatrzańską wydaną przez Polskie Towarzystwo Tatrzańskie w Krakowie.

10) Fink Benjamin, ur. 4 lipca 1902 r. w Grybowie, stolarz zam. w Krakowie ul. Bonifra-

terska 3 m. 7 książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Nowy Sącz, dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Krakowa w r. 1933, nadto metrykę i świadectwo przynależności do gminy Grybów.

11) Brand Abraham, ur. 19 marca 1912 r. w Wieliczce Klasno, książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Kraków-Powiat.

12) Krupa Zofja, Kozy Nr. 105, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 07525. Koń wałach, jasny kasztan.

13) Węgrzyn Stefan, sierżant gosp. rez. syn Stanisława i Józefy z Wątorków, ur. w Myślenicach i tam zamieszkały, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sosnowiec (rocznik 1894)

14) Bydlińska Helena, zam. w Bielsku ul. Młyńska 8, legitymację tymczasową Nr. 4. wystawioną przez Śląski Inspektorat Okręgowy Straży Granicznej w Katowicach.

15) Gramatyka Józef, ur. 11 listopada 1906 w Krakowie i tu przy ul. Jabłonowskich Nr. 20 zamieszkały, pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 1651 wystawione przez Urząd Wojewódzki Krakowski z ważnością do dnia 21 lipca 1934 r.

16) Bazger Władysław, ur. 22 kwietnia 1911 r. w Kaniowie pow. Biała, zam. w Lachowicach k| Żywca, książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Kraków-Miasto.

17) Pardel Andrzej, Chyżne, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 733993 wystawiony przez Rej. Inspektorat Koni w Krakowie.

18) Owcarz Czesław, Mucharz Nr. 99, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 74990.

19) Kröpfel Rudolf, ur. 11 grudnia 1893 r. zamieszkały w Krakowie ul. Puławskiego Nr. 15, paszport austrjacki familijny wydany przez Konsulat austrjacki w Krakowie z datą 24 marca 1930 r. Nr. 803656.

20) Hirschfeld Samson, ur. 10 grudnia 1909 r. w Krakowie, zam. w Krakowie-Podgórze ul. Krakusa Nr. 3 m. 6, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kraków-Miasto.

21) April Adolf Bernard, ur. 1 września 1893 r. zamieszkały w Krakowie-Podgórze Rynek 14, książeczkę wojskową wydaną przez P. K U. Kraków-Miasto.

22) Flach Salomon, Nowy Sącz, ur. 9 października 1906 r. w Zawadzie, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Nowy Sącz.

Adres Redakcji i Administracji „Krakowski Dziennik Wojewódzki" Kraków, ulica Basztowa 22, telefon Nr. 111-41

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 1 zł. — Przedpłata na rok 1934 wynosi: roczna 18 zł., półroczna 9 zł kwartalna 4·50 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia za poszczególne egzemplarze należy przekazywać na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409.144 Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia „Krakowska" Kraków ul. św. Jana 13, tel. 144-65, pod zarządem A. Gablankowskiego.